Přemluva mistra Vavřincova v kněhy snového vykládanie tuto se počíná. Mnozí v jasnost pravdy písma svatého jako oči sovie v blesk slunečného poprslka nejápně patřiece, snóv výklady za blud nebo klam mají. Protož aby to bylo rozeznáno, má li býti snovému vidění a jeho výkladóm věřeno, čili nic. Tuto otázku umienil sem vylíčiti.

Slušie li lidu křesťanskému věřiti sennému vidění a jeho výkladóm? A zdá se najprvé, že nic. Neb buoh, jenž jest múdrost věčná a pravda svrchovaná, zapověděl jest snóm věřiti, protož jim neslušie věřiti. A že buoh to zapověděl, stojí psáno ve čtvrtých kněhách Mojžiešových, točižto v kněhách Deutronomí v osmnádstém rozdiele a řka: „Ani buď nalezen v tobě, kto by obětoval aneb obchodil syna svého nebo dceru, vláče skrze voheň, anebo jenž by zpytaval, hledaje hadačóv a šetřil snóv a vypravoval sny a ptal věštby.“ A v týchž kněhách ve třinádctém rozdiele: „Vstane li střed tebe proročec anebo kto by řekl: ‚Sen sem viděl‘ a předřekl nebo prorokoval znamenie nebo zázrak, a stalo se, jakož on mluvil, a že by řekl tobě: ‚Poďme a následujme bohóv cizích, jichž neznáš, a budeme jim slúžiti. Neuslyšíš slov proroka toho nebo snovníka, neb zkúšie vás pán buoh váš, aby zjevno bylo, milujete li jeho, čili nic v celém srdci vašem a ve všie duši vašie. Pána boha vašeho následujte a jeho se bojte, jeho přikázaní ostřiehajte, jemu budete slúžiti a jeho se nádržeti.‘ Ale prorok ten nebo skladač snuov bude zahuben, neb mluvil jest, aby vás odvrátil od pána boha vašeho.“

A v kněhách Levitici, točižto Obětních, die Mojžieš v devatenádctém rozdiele: „Nebudete zachovávati nebo dbáti nebo šetřiti snóv.“ A Šalomún v knihách Ecclesiastes v pátém rozdiele takto die: „Kde mnoho snóv, mnoho marnosti a řečí bezčíslně. Ale ty se boha boj!“ A tudiež die: „Mnohých péči následují snové a ve mnohých řečech nalezeno bývá bláznovstvie.“ A Ježíš, syn Sirachóv, v kněhách Ecclesiastici, točiž Kostelních, ve třidcátém a čtvrtém rozdiele, takto die: „Marná naděje a lež nesmyslnému muži a snové vznášejí neopatrné.“ A tudiež týž die: „Mnohé blúditi učinili jsú snové a vypadli sú úfající v ně.“ A onen zveličený mudřec, římský Katún, die: „Snóv netbaj, neb mysl lidská, což žádá, když bdí, vždycky skrze sen vidí to jisté.“

Odpor proti prvnie řeči

Ale proti tomu, točiž že snovému vidění nebo výkladóm jeho má býti věřeno, jest plno písma Starého i Nového zákona i kronik pohanských, kteréžto líčí, že hospodin své nezpytané múdrosti rozličná tajemstvie, jenž u budúciem času měla býti vyplněna, skrze snové viděnie dobrým i zlým častokrát zjevoval a jich vykládanie jisté uměnie zlým i dobrým dával. A toho by buoh neučinil, by snovému vidění nebo výkladuom jeho nemělo býti věřeno, neb nadarmo by buoh skrze sny lidem kterú věc zvěstoval, by jim neslušalo věřiti. Ale buoh a přirozenie nic nadarmo nečinie, jakož svědčí mistr Aristotileš v prvních knihách o nebi v rozjímaní prvém a ve čtvrtém rozdiele na konci. Protož snovému vidění i výkladóm jeho slušie věřiti lidu křesťanskému. Ale že hospodin svá tajemstvie zlým i dobrým skrze snová viděnie okazoval a jich vykládanie rozomu zlým i dobrým pójčoval, máš psáno najprvé u prvých kněhách Mojžiešových ve dvadcáté kapitole. Neb když Abimelech, král palestinský, vzal bieše Sáru, ženu Abrahámovu, pro krásu její, a že byl řekl Abrahám, by jeho sestra byla, přišel k němu buoh skrze sen v noci a vece jemu: „Toť umřeš pro ženu, kterúž si vzal, nebť má muže.“ A tomu snu uvěřil jest ten král pohanský spravedlivě, neb ihned vstav kázal zavolati Abraháma a porokoval jemu, že byl řekl: „Sestra má jest.“ A ihned jemu vrátil ženu bez poškvrny. Také v týž kněhách stojí psáno v šestmezcietmémše rozdiele, že zjevil se hospodin Izákovi ve snách a řka: „Nescházej do Ejipta, ale odpočívaj v zemi, kterúž poviem tobě, a putuj a buduť s tebú a požehnám tobě.“ A tomu vidění snovému uvěřil jest svatý Izák, neb jest nešel do Ejipta.